

som lider under de nuværende Forhold. Det er konstateret, at de saakaldte „Tipper“ ikke længere give det Udbytte af Hø, som de tidligere have givet. Foreløbig er det kun et Onske hos de Folk, som ere interesserede i denne Sag, at der maatte foretages et grundigt Østersyn af, hvad der burde gøres ved Nymindegab, hvor Udgravningen skulde foretages, og især hvorledes denne skulde foretages. Der kan jo fornuftigvis fra Regjeringens saavel som fra Rigsdagens Side ikke foretages Noget i Retning af Bevilling, førend der foreligger en saadan grundig Undersøgelse af kyndige og dertil kvalificerede Folk. Jeg skal tillade mig at tilføje, at det var ønskeligt, om denne Undersøgelserkommission kom til at bestaa af Folk, der ikke vilde foretage Undersøgelsen hjemme i deres Skrivestue, men virkelig vilde foretage en lokal Undersøgelse, som man kunde kalde grundig. Jeg er vis paa, at den høitærede Minister saavel som det høie Thing, efter at en saadan Undersøgelse har fundet Sted, vil have faaet et klart Blik paa, hvor stor og vigtig denne Sag, Gjennemførelsen af Landtungen ved Nymindegab, egentlig er. Der er blevet sagt, men jeg har ikke hørt den høitærede Minister og heller ikke andre til Lovgivningsmagten henhørende Faktorer udtale sig derom, at saalænge der ikke forelaa noget Bestemt fra de paagældende Egne, som kunne have den store Fordel af en saadan Gjennemgravning, om, hvad de vilde bidrage dertil, saalænge kunde der ikke være tilstrækkelig Grund til at paabegynde noget saadant Stykke Arbeide. Jeg skal i den Retning udtale, at jeg ikke synes Andet, end at dette Stykke Arbeide med Gjennemførelsen af Landtungen ved Nymindegab maatte ske ved Statens Initiativ. Det har altid været Statens Opgave at fikke Jyllands Vestkyst. Der foreligger baade i de senere Aar og for mange Aar tilbage Bevillinger, og der foreligger Beviser for, at der har været givet store Summer til den Slags Ting, og vi maa ikke se bort fra, at der langs med Jyllands Vestkyst lever en fattig Befolkning, der ikke har ret Meget at yde i en saadan Retning, og at den Sikkerhed, som kunde ydes de paagældende store Egne ved, at der fremmedes et Stykke Arbeide, som Gjennemførelsen af Tangen vilde være til Fordel for Landvoesenet, Fiskeriet og Skibsarten der. Jeg skal derfor tillade mig paa det Bedste at anbefale en grundig Undersøgelse til den høitærede Minister og haaber, som det nok allerede er stillet noget i Udfigt, at denne Undersøgelse maa blive foretagen i Løbet af indeværende Sommer.

Holstein-Ledreborg: Jeg har egentlig kun bedt om Ordet for en kort Bemærkning for at sige det ærede Medlem, som staar her paa Hjørnet (Winther), at jeg aldeles ikke forstaa, hvorledes han kunde opfatte min Anbefaling af Vædringsforlaget Nr. 13 som en spørgesuld eller

ironisk Anbefaling. Det ærede Medlem bemærkede, tror jeg, at han var i Tvivl, om jeg mente det alvorlig. Jeg siger det ikke for at angribe det ærede Medlem, men for at have enhver som helst Tvivl. Jeg vil sætte overordentlig Pris paa, at det ærede Medlem stemmer for Forslaget. Da jeg har faaet Ordet for en kort Bemærkning, skal jeg udtale, at det forekommer mig, at Betænkkelighederne maatte falde bort, dersom Meningen med Bevillingen til Adjunkt Fedderfen nærmere præciseredes saaledes, at det ikke var en Bevilling i Almindelighed til at fortsætte Studier, men en Bevilling, der særlig havde Hensyn til Færskvandsfiskeriet. Det tror jeg, den ærede Minister vil indrømme, at vi i saa Henseende ikke have nogen Anden.

Winther: Jeg vil kun sige, at jeg paa ingen Maade har yttret Noget om, at det skulde have været en ironisk Bemærkning. Jeg sagde kun, at jeg ikke havde forstaaet, om det var saa. Det er naturligvis Mangel paa Algtomhed hos mig; men jeg havde ikke lagt nøie Mærke til, om det var en Anbefaling eller ikke. Jeg ønsker at anbefale Forslaget, og det er mig derfor overordentlig kjært at høre, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) er af samme Mening.

M. Christiansen: Anledningen til, at jeg har bedt om Ordet i dette Møde, er en Udtalelse af den høitærede Indenrigsminister, som lod skimte igjennem, at han havde nogen Tvivl om den Sags Rigtighed, som jeg sigter til, nemlig Gjennemførelsen af Landtungen ved Nymindegab. Han udtalte i den Anledning, at Grunden til, at den Plan, som var fremme i 1845, ikke blev gennemført den Gang, fornemmelig var den, at de tilgrændsende Godseiere ved Ringkjøbing Fjord frygtede for jevnlig Oversvømmelser, dersom en Gjennemgravning fandt Sted paa den Plads, som den Gang var foreslaaet. Det kan forsaavidt være rigtigt, som der den Gang vist ikke var Tale om Andet end en blot og har Gjennemgravning paa de Betingelser, at Naturen skulde have sin egen Indfyldelse paa den gravede Kanal. Det vilde da blive Tilfældet, at under saadanne Forhold en lang Strækning af Sandflitterne paa begge Sider vilde stæres saaledes bort, at Vandet paa en stor Bredde kunde flyde over i Floden ved Strøm og stærk Paalandsvind, hvormod det egentlige Løb vilde holde sig grundt og fladt, saa at Vandet ikke vilde strømme saa hurtig ud af Fjorden, som det strømmede ind i den. En saadan Gjennemgravning er der vist ikke Tale om nu. Skal der nu udføres en Gjennemgravning af Landtungen, er det vistnok hensigtsmæssigt, ja endog den eneste Maade, hvorpaa den kan tænkes udført, at Kanalen samtidig bliver sikret for Flytning mod Syd. Naar det bliver